

אהבה היא בחירה

אהבה היא התקשרות רגשית

הנובעת מהערכה עמוקה

לטוב שבאדם אחר.

גיליון מס' 2020 *כ"ח תשרי תשס"ז* 20 באוקטובר 2006

כפר הנשיא * עלון פנימי

sachlav@kfar-hanassi.org il.

ימי הולדת

22\10 יואל כרם – 50

24\10 נעמי פורסטר
דני פורסטר
עמי בן-צבי
שני בוסקילה

26\10 אוהד דבולט
ירין שטיינר

27\10 לילה הרט
יאיר וולר (נכד ר.כהן)
קמע דיבון
דור גדילזון
טל איסטון (נכד)

28\10 אור אורן

29/10 אלפסי ראובן (ת)

HAPPY
Birthday

ימי נישואין

22\10 ליאת ועמק יצחקי
ענוה צחי (ת)

24\10 קרן ויובל ג'קסון

26\10 שלומית והרי ליפשיץ
מיקי ויהודה עדר

27\10 שרונה ודוד מרציאנו
אביטל ואיסר נוימן
קוטלר דינה (ת)

פירורי אחרי החגים.

אז זהו-זה, גם "אחרי החגים" המפורסם נחת לרגלינו. נגמרו כל התירוצים, העיכובים, כל הדחיות, כל האמתלות. הגיע זמן לקיים ולבצע כל מה שהבטחנו לאישה, לילדים, לבוס, ובעיקר לעצמנו: להתחיל דיאטה, להתנהג בנימוס, לנהוג באדיבות, להמתין בסבלנות, להגיב בסלחנות, לא לשקר, לא להמר, לא למחר, לא לאחר, לא לוותר, כן לוותר! והרשימה עוד ארוכה כאורך הגלות. כן, נגמרו החגים ובידינו כל הזכות והאפשרות לממש את הבטחותינו. אז למה אתם מחכים? צאו לדרך ושיהיה בהצלחה.

ושבו בנים לגבולם – ממש בשעות שדברים אלו נכתבים, (16/10/06) מציינים 20 שנה לנפילתו של **רון ארד** בשבי. עשרים שנה ולא להאמין. אפשר לעצום לרגע עיניים ולדמיין עשרים שנה, מה עבר על כל אחד מאיתנו במשך עשרים שנה. תינוקות שרק נולדו אז, מסיימים כבר בעצמם קורס טייס. שבעה ראשי ממשלה באו והלכו, שתי מלחמות בלבנון, שתי אינתיפאדות בשטחים, התנתקות אחת. אני זוכר שבאופן אישי קראתי את הידיעה בעיתון שמצאתי בשגרירות ישראל בברזיל, ואיך הצטמררתי שנים יותר מאוחר כשהקליפ שליווה את שירו של בועז שרעבי "כשתחזור רון", הגיע למניין של 1000 ימים, ובכל זאת נטע בלב כולם את התקווה שהשיבה הביתה קרובה מתמיד. ולחשוב שממש בימים אלו נמצאים שלושה חיילים נוספים – **גלעד שליט, אודי גולדווסר, ואלדד רגב, בידיהם של אותם טיפוסים נאלחים, שחיי אדם נחשבים בעיניהם כקליפת השום. רק המחשבה שמניין הימים לשהותם בשבי בלי סימן חיים, הולך ומצטבר, מחייבת כל אחד ואחת מאיתנו – לדעתי – לעשות ככל שביכולתו, לצד ההבטחות מהפסקה הקודמת, ואפילו לפניהן, כדי שסיפור רון ארד לא יחזור.**

חזרה לשגרה – זהו אחרי שניקיתי את הראש מהמחשבות המתרוצצות בו בימים טרופים אלו, אפשר לגשת מבחינתי לאיסוף מפירורי השיגרה הברוכה – יש לקוות – שתהיה מנת חלקנו גם עכשיו אחרי החגים, ותאמינו לי, אספנו עבורכם פירורים מלוא חופניים (תמיר, ישיבת שירותים אחת, לא תספיק...). אז מתחילים.

ושבו בנים לגבולם – מזוף ונבוך מצאתי את עצמי בערב הושענה רבה, כאשר **שוש אפשטיין** היקרה, העירה לי שזה לא בסדר, שלא ציינתי שהיא **וגרשי** שבו בשלום מחו"ל לאחר ביקור משפחתי, בעוד שבזמנו מיהרתי לבשר אפילו פעמיים שהם באולם הטיסות היוצאות... אז הנה שוש אני כותב ומתנצל. חוץ מזה שאני בטוח שגרשי לא כועס בטח לא עכשיו כשהשדים האדומים ממנצ'סטר שוב נמצאים במקומם הטבעי, בראש הטבלה. מי שהזדמן למרכולית בימים האחרונים וראה פרצוף מוכר, אבל התקשה להיזכר במי מדובר, האם זה, **ברוס, אדי, ואולי דווקא טרי, לבית וויטהם, ובכן** התשובה היא לא לא ולא, מדובר בלא אחר מאשר **אלן וויטהם** בכבודו ובעצמו,

שהגיע לביקור אצל האחות **אוולין** והאח **קני**, לראשונה מזה חמש עשרה שנה... בין בניית תחנות כוח ברחבי העולם קפץ לומר שלום לאחיו ב"מידל איסט". ההתרגשות הייתה גדולה ורק מקווים שלביקור הבא, לא נחכה 15 שנה נוספות.

מי שעוד הפתיעה בביקור היא **שרי** הבת של **סדריק וורני**, ומשפחתה שאפילו זכו לטבול בבריכה ביום האחרון של העונה, ולראות שוב את שמו של האב החקוק לנצח ברצפת הבטון שעל שפת הבריכה. בשעה ששרי ובנה השתכשכו במים הקרירים, הזיע בעלה במסע האופניים עליו עוד נספר בהמשך.

לילה הארט הוזמנה על ידי ההוספיס בו היא עובדת כמתנדבת, לטיול הוקרה בקנדה, גם ניצלה את הגיחה מעבר לאוקיינוס לטובת ביקור קצר אצל הבת **מרב** בגלות ניו – יורק. ברכות חמות לרגל שובך ומקווים שעלה בידיך לטעון מצברים לקראת העתיד.

טיסות יוצאות – יואל כרם – ווינטרוב בשבילכם יצא לאנגולה שבאפריקה לטובת הפרנסה, שם הוא עובד כמדריך למקומיים בענייני גידול עופות, על יהיה הדבר פשוט בעיניכם, נראה אתכם עושים זאת כשאינן שם (בלולים) בכלל תרנגולות.

זזה עוד לא היה לנו – טיסות כמעט יוצאות – מי נפל בגורלו המזל המפוקפק לחנוך את המדור החדש, הוא לא אחר מאשר מיודעינו **בוב ויניו** שעמד לטוס לחו"ל אך הדבר לא עלה בידו, בשל איזו שהיא בעיה לא צפויה של הבירוקרטיה הישראלית... נקווה שבוב יהיה הראשון והאחרון שזה קורה לו.

גרעין צבר – בני ובנות הגרעין ממשיכים בצבירת החוויות בביתם החדש – ביתנו. למרות שרוב רובן של החוויות נעימות ומהנות, יש כאלו (חוויות) שגם לא. בן הגרעין **אלמוג** שבר את רגלו במהלך משחק דגלים בשטח הזיתים שנערך במסגרת "ערב גיבוש בנים", ונזקק לניתוח לאיחוי השבר. **נאחל לו החלמה מהירה וחזרה קלה לשגרה.**

בעוד הבנים מסתערים על הדגלים, זכו בנות הגרעין לערב גיבוש עבורן הרבה יותר סולידי ובטוח, הן פונקו במסג' והרבה חום ומגע בברית "שפירית" של **צביה כץ**, התעמלות מים וכיבוד טעים לקינוח. אך, איפה השוויון בין המינים כשצריכים אותו.

לאנס ארמסטרונג מאחוריך - מאז פרש הרכב האופניים האגדי החלו גם חלק מכוחותינו להרים דוושה ולקרוא את המרחבים והדרכים. **הרולד וואלך**, **הלינטונים-אריק ואביבה**, **רפי פרנק**, **ומיקי חייט**, הסתערו בחג השני על צפון הגולן, תוך שהם מטפסים במעלה החרמון. היה קשה אך מהנה מסכמים הרכבים והשרים.

ואם אנחנו בענייני רכיבה אזי סבתא **יעל נמנוב** עדיין מחפשת אחר פרטנר לרכיבת אופניים, יעל מוכנה להודות שהמסלולים של החבר'ה לעיל קצת גדולים עליה והיא מתכוונת למשהו יותר סולידי. נראה מי ירים את הכפפה או הדוושה ליתר דיוק.

עד שיימצא הפרטנר מצאה יעל זמן לארגן ארוחת בוקר משותפת לשחייני הבריכה המתמידים, לרגל סיום עונת הרחצה, כשכוס תה אנגלי חם בידיהם וסלט טעים בצלחותיהם, נפרדו השוחים מעונת הרחצה, לא לפני ששלחו צרור קללות נוסף בכיוונו של נסארללה שגזל מכולנו חמישה שבועות מהנים של שימוש בבריכה. להתראות בעונה הבאה.

מי שבכל זאת הרוויח משהו מהמלחמה היו חבר'ה מהנעורון בעיקר הבנות, שקפצו שוב לקיבוץ סמר שבערבה לטובת ביקור נוסף אצל החבר'ה שאירחו אותם בימי המלחמה. הקשרים הולכים ומתהדקים, רק חבל שהמרחק הוא כל כך גדול.

שבט סלומון – מזל טוב לכל בני חמולת סלומון הענפה, לרגל לידת שני הצאצאים החדשים, בנים, למיה וליאור – סלע ולאמרי גלית – טל. איך אמר לי פעם מישהו: בגיל הפנסיה הסקס נהייה פרוע: כל שנה נכד... שוב שיהיה במזל טוב לכל בני המשפחה.

חתן בר המצווה – באיחור מה חגג **הדס וויסבקר** בקרב בני המשפחה וחברים את כניסתו לעולם המבוגרים, בטקס מרשים שנערך בבית הכנסת העתיק שבציפורי.

ר' רפי פרנק שליט"א לימד את הבחור את ההפטרה, **והרב אלישע וולפין** ניצח על הטכס בדרכו המיוחדת והמקסימה. מזל טוב להדס ולכל המשפחה.

משיח משיח – השיר הזכור לטוב מעונת האליפות הבלתי נשכחת של הפועל גליל עליון שוב הדהד ברמוקלים באולם בכפר בלום, במפגש הנוסטלגי והמרגש של השחקנים מאותה עונה קסומה. נעדר משום מה **דרור קולינס**.

זהו גם **כשחג סוכות** מאחורינו, והסוכות מפורקות ומאופסנות עד לשנה הבאה, ורק ערימות הסכך היבש נותרו להעיד על החג שחלף, בחכותם לג'קי עמר וצוותו להובילים בדרכם האחרונה, נותר רק להתפנות לסיכומים על מה שהיה לנו. את החג הראשון בילינו בסוכתם של בני גרעין צבר, שהנעימו את זמנינו בסיפורים חידות ושירים. למחרת זללנו כמות בלתי מתקבלת על הדעת של מרקים כשברקע מתנגנות יצירות ג'אז קסומות שהפעם בוצעו על ידי אמנים שונים בעיקר בחליל צד, בסוכתם של משפחת **רוזנקרנץ** - כן אצלינו בסוכה. בשעה שהמרקים נזללו, הוכיחו בני הנעורון שהעולם אכן שייך לצעירים, כאשר זכו בגביע בטורניר הכדורגל שארגן **אורי הדר**. השופט בטורניר היה לא אחר מאשר מיודעינו **סמי אוהיון** שיודע גם לערב קודש עם חול וארגן ערב מופלא בליל החג השני, כאשר הוא מפליא להקריא עם ע' וח' כמו שצריך. בין לבין גם נתנו קולנו בקריוקי בחסות מערכת החינוך, ברפרטואר מגוון שכלל שירים גם

בעברית וגם באנגלית. **שרה דבולט** ובני משפחתה, פתחו אף הם סוכתם לפנקייק המסורתי, ואנחנו מצידינו היינו אושפיזין למופת, גמרנו הכול מהצלחת וביקשנו בנימוס עוד...באותה הזדמנות גם נפרדנו בצער ממשפחת נבות (תושבים). הוותיקים מצידם ארחו למפגש ב"מפגש" עם צרור סיפורים וחוויות מימים עברו. המלונן כהרגלו – בניצוחן של קורין ורג'י, קינח את החג בשבת של "פישפששנטי" (אני מבקש תמלוגים וזכויות על המילה) באירוע שכולו חוויה צבעונית של יצירה ויצרים, וגם פה כמובן שמקומו של המזון לא נפקד.

בקיצור, נראה שהמטרה של צוות החג להעניק אווירת חג מיוחדת, בה כל אחד יכול למצוא עניין, עלתה יפה, וזה הזמן להודות לכל מי שטרחו, בישלו, אפו, שרו, התאמצו כדי שיהיה חג שמח לכולנו. ידוע לנו על חברי קיבוצים מאזורנו שכל שנותר להם זה רק לקנא בפעילות התרבותית הענפה שלנו לעומת השיממון בחצרם.

דבר נוסף שבהחלט אפשר לקנא בו בנו, ומצד שני צריך להוות עבורנו מקור גאווה ומשיכה; היא הפעילות הענפה במהלך החג של כל הילדים והנוער. התלתונים הנעורים והנעורון נטלו חלק בצעדת הגליל שצעדה בסימן התמיכה בצה"ל לאחר מלחמת לבנון השנייה. לאחר הצעדה המעייפת חגגו המשתתפים יחד עם כוכבי כוכב נולד 4. מספרים שבאירוע נכחו כל העולם ואשתו.

בני הנעורון טיילו בנחל הג'לבון. הנעורים שוב הפגינו את כישוריהם במשחק ה"פיינט-בול" ואילו בני התלתון הצעיר קינחו את "בלילה הפוך". כל כוחותינו שבו בשלום לבסיסים עייפים אך מרוצים, עמוסי חוויות, שיסיפקו אי"ה עד לחופשה הבאה בחנוכה.

זהו הגיע הזמן לסיים. (תמיר אפשר לסיים ולהוריד את המים, ולא ולשכוח לשטוף טוב טוב ידיים) בהצלחה לקבוצות הישראליות באירופה. וכמו תמיד נאחל לכולכם מכל הלב שהכול אבל באמת הכול, יעבור לכם ממול.

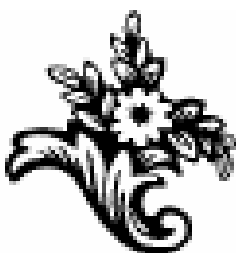
שבת שלום ומבורך מאיתנו:

דורית אבי אביב גליל בת-אל גולן ליהי כרמל וכמובן גם דניאל.

נזכור

הילרי קפלן	29.10.86	תשרי תשמ"ז	כ"ו
גב' ריי לברט	7.10.82	תשרי תשמ"ג	כ"ז
רינה טנא	25.10.03	תשרי תשס"ד	כ"ט
גב' אסיה נמנוב	5.11.78	בחשון תשל"ט	ב
פיליס לטוביץ	3.11.81	בחשון תשמ"ב	ו

תודה

לפני כחודש ימים, עברנו במשפחתנו חוויה קשה ביותר,
בהירצחו ומותו ללא עת של נכדנו **תום** ז"ל.
בחזרתנו הביתה מלונדון, קיבלנו כאן חום ואהבה ללא גבול.
חברים גילו הבנה אמיתית, ובכל הכנות השתתפו בצערנו.
רצינו להודות לכם מקרב לב כאן בבית לכולכם.
ושלא נדע עוד צער.

איליין ואלן איסטון

מזל טוב
לשוש וריימונד
להולדת הנכד
בן לאמרי וגלית

רוב שמחה ונחת למשפחות

מזל טוב
לקרול ופול בילגורי
להולדת הנכדה
בת לדישון ושרי

מזל טוב
לשוש וריימונד
להולדת הנכד
בן למאיה וליאור

פנה מעימנו השם

ופנה מעימנו השם והפיצנו לכל הרוחות על נהר
הוויסלה בצוותא ישבנו גם בכינו בזוכרנו את ציון
איך היה לנו טוב לעשות את הרע בעיני אדוני,
כמה בכיף השחתנו ואהבנו לשנוא בחינם
במקום לגמול חסדים עם רענו, שתינו לו את הדם.
איך נאפנו, עשקנו וגזלנו מגדול ועד קטן
בניווננו את הארץ הורשנו לצבוע ולתן.

ובאו ימים רעים, כל יום רע ממשנהו
כל שנה רעה מקודמותיה,
ומנת חלקנו הייתה לשובע צלב וגזירה
ואם נעשה קצת קר אז גם מוקד ושריפה.
עד שהבנו את הכתובת החרותה באש הענן
מנשרים קלנו- ואלוהים עלינו בארובות קלים כעשן.

ואז קצנו בכל אלה, אמרנו היה מספיק ודי,
וביושר בעקשנות והרבה התמדה
שבנו בכוחות עצמנו להיסטוריה ואל
ארצנו באנו כחתן אל כלתו האבודה-

אזי אמר השם צבאות והוא שמח וארך אפיים מתמיד:
סוף סוף הם הבינו, כל בנאי ויוגב ופועלת
שהגיע היום להקים בעצמם את סוכת דויד הנופלת
והנה גם אני קם לבנותה ובניתיה עימם, כימי עולם.
הנה ימים באים, נאום יהוה, וניגש חורש בקוצר,
ודורך ענבים במושך הזרע. והטיפו ההרים עסיס
וכל הגבעות תתמוגגנה. ושבתי, את שבות עמי ישראל,
ובנו ערים נשמות וישבו, ונטעו כרמים ושתו את יינם.
ועשו גנות, ואכלו את פריהם. ונטעתים, על אדמתם.
ולא יינתשו עוד, מעל אדמתם אשר נתתי להם-
וחוזר חלילה, עד קץ כל הימים.
עכשיו הכל תלוי רק בכם,
אמר השם אלוהים.

כתבו: דודו פלמה והנביא עמוס ל"ערב שמחת תורה" בכפר הנשיא 13.10.06

פנים-פנים אראה סביבי

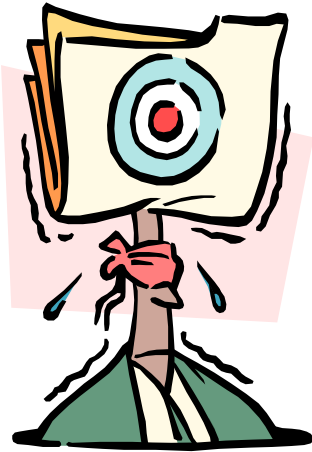
פנים-פנים אראה סביבי
ונוגות הנה, לא פני
אדם מלחמה ל' א ידעו
כי אם פני חרדת-שוב
פני אדם שבת ממלאכתו
עת אבד צ' אן מרעיתו
בל' א חרש-מסתור
ל' א ר' גע מזור

הו אבי שבשמים
עד מא' ד שחתה ארץ
איכה זנתה מלכות רשעה

לוי רק אשא חן מלפניך
על מכורתי הורת אבות-
אבותי מני-קדם אבקש
כי ל' א יסוף צדיק מארץ
שמים ירא עבד אד' נ

הו אבי הן גיא צלמות לויתני
בחשכת רפאים היית עמדי
פנים נוגות אלה ראה
אובדות בת' הו וב' הו
וחשרת סופה קרבה
פרענות תבשר

לוי חפת אור
תפר' ש עלינו ל' א
נירא רע,
מדבריות-לבב נחצה
בנפש חפצה. והיית
לנו סכת שלום
שחקים טל ירעפו
מעייני נ' חם רבים
ורוח רענן אפרי
חסד יתהלך

לצערי, אני חי שנים ארוכות בתחושת שסע נורא. מצד אחד, אהבה עזה, בלתי מתפשרת לארץ הזו, ארץ אבות-אבותינו משמי-שמי קדם, אהבת השפה העברית העתיקה ולשון הנביאים, אהבת הטבע והמקום, אהבת היישובים הקטנים, הכפריים, שהשתמר בהם משהו מן הארץ בה נולדתי, זו המכונה בגעגוע 'ארץ ישראל הישנה והטובה'. ומצד שני, תיעוב ביחס לאדוני הארץ הזו, ולא משנה כהוא-זה מי מהם אוחז בהגה השלטון: מלכות רשעה היא זו, כמאמר הפסוק: "וַיִּשְׁמַן יִשְׂרָאֵל וַיִּבְעֹט". ואינני מדבר פוליטיקה, משם ברחתי מזמן כי לא מפוליטיקאים תבוא הישועה, אלא מזווית התבוננות רוחנית צרופה. שיר זה נכתב כמה ימים לאחר תום מלחמת לבנון השנייה. ראיתי פני אנשים סביבי והיתה בהן מזיגה של הקלת-מה וחרדה עמוקה מן הסיבוב הבא, הבלתי נמנע כנראה, ולא ביקשתי כאן אלא לייחל לשחר-רוח חדש.

עודד פלד

בחוברת האחרונה נפלה טעות בעריכה, (מתנצלת).
להלן שוב שעות חשמל ומחירן לפי דיווחו של ג'ייסון.
נא לעיין שוב במחיר לקוט"ש בשעות פסגה.

שושנה ש.

שעות חשמל סתיו – אוקטובר, נובמבר

ימי א' – ה'

פסגה: 08:00 עד 22:00

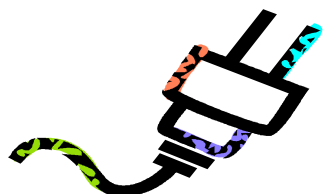
גבע: 06:00 עד 08:00, 22:00 עד 00:00

שפל: 23:00 עד 06:00

יום שישי

גבע: 07:00 עד 23:00

שפל: 23:00 עד 07:00

יום שבת

גבע: 17:00 עד 23:00

שפל: 23:00 עד 17:00

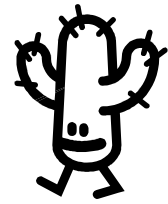
מחיר לחבר כולל מע"מ:

פסגה: 61.7 אג'

גבע: 37.19 אג'

שפל: 14.11 אג'

ג'ייסון

גרעין צבר – כפר הנשיא 2006

היכוננו היכוננו היכוננו 26.10.2006 הכרזת גרעין

מיום חמישי (26.10.2006) כפר הנשיא
כבר לא יהיה מה שהיה.
מיום חמישי הבא גם כל מה שהיה בגרעין
כבר לא יהיה אותו דבר.
כי מאותו יום הגרעין יהפוך להיות משהו
אחר.....

לא הבנתם? חכו לשבוע הבא ותשריינו
את ה 26 להפקת הענק של הגרעין, כאן
בבית שלנו בכפר הנשיא.

פרטים בהמשך.....

**... בואו ונכיר עוד עשרת בני גרעין צבר;
אגב, בראיונות שלפניכם, אתם קוראים את החבר'ה
– מראיינים האחד את השני – בעברית. אוטנטי.
(עם קצת עריכה משלי).**

שם: אלישבע רובינגר

גיל: 21

מוצא: לונג אילנד \ ירושלים

מתי ולמה עברת לגור בארץ?
עליתי בחנוכה של שנה שעברה. אחרי שבאתי לבקר פעם אחת, הבנתי
שישראל היא ביתי. כמו שאחרי סוכות חוזרים לגור בבית, כך גם אני כיהודיה
הרגשתי שזה הזמן לשוב הביתה.
איזה תפקיד את רוצה בצבא?
משק"ית ת"ש.
תוכניות לאחר צבא?
לטייל, לבקר את המשפחה, אבל כמובן להישאר בארץ. גיוס לצבא - זו לא
המטרה, אלא רק התחלת חיי בארץ.
מה את הכי אוהבת בקיבוץ?
חוץ מאשר את הגרעין, את התמיכה שאנחנו מקבלים כאן מהחברים ובני המשק
ואווירת הקהילה.
אוכל אהוב אליך?
מרק בשר תימני, גולש... בקיצור אוכל מכלל עדות העם היהודי.
איזה אישיות היית רוצה להיות?
לא הייתי רוצה להחליף את עצמי בעד אף אחד, אבל שתי דמויות שהשפיעו אלי
במיוחד הם מרטין לותר קינג וחנה סנש.
שלושה דברים שהיית מביאה איתך לאי נידח.
"אורות" של הרב קוק, ספר שירים של יהודה עמיחי, וטלפון נייד. כך יהיה לי איך
להזעיק עזרה וגם מה לקרוא עד שיגיעו אלי.

שם: ירדן עדיני

גיל: 18

מוצא: רחובות

משפחה מאמצת: אלונה ושרון כרמי.

ירדן גדלה בקיבוץ נתיב הל"ה עד שהייתה בת 12 ואז היא עברה לבוסטון.
ירדן חזרה לארץ מתוך הרגשת מחויבות למולדתה. היא חזרה לארץ באוגוסט
2006 והצטרפה לגרעין צבר. היא מעריכה את כל אשר הקיבוץ עושה למענה
והדבר האהוב עליה בקיבוץ הוא האווירה של קיבוץ, וכמובן האנשים החמים
והאהובים.

המאכל האהוב על ירדן הוא פסטה של אימא (רוטב עגבניות משובח).
במהלך השירות הצבאי ירדן רוצה להיות משק"ית חינוך.
אחרי הצבא ירדן מתכננת לטייל וללמוד אדריכלות.

שם: יהודה מגיד

גיל: 23

מוצא: בוסטון, מסצ'וסטס, ארה"ב

משפחה מאמצת: הרמץ

מה היית מביא לאי בודד?
גיטרה, מיץ פטל, סירה.
למה עברת לגור בארץ?
כל החיים שלי רציתי לחזור לארץ וחשבתי שכיהודי וישראלי זה מאוד חשוב.
ואחריותי לעשות צבא.
מה הדבר הכי אהוב עליך בקיבוץ?
המשפחה המאמצת.
מה התפקיד שאתה רוצה בצבא?
להיות חייל קרבי בצנחנים.
איזה אישיות מפורסמת היית רוצה להיות?
אני רוצה להיות עצמי.
מה האוכל האהוב עליך?
דג סלמון, לזניה.
מה התוכניות שלך לעתיד?
לשרת בצבא ולעשות חיים בארץ.

שם: יונתן צריטון

בן: 22

מוצא: ניו יורק

נולד וגדל בניו יורק כל חייו. שם הוא גם כן למד באוניברסיטת "בינגהמטון"
ורכש תואר ראשון במנהל עסקים. בעודו באוניברסיטה יונתן עבד ב"וול סטריט"
והמשיך לעבוד שם עד זמן קצר לפני עלייתו לישראל. יונתן מתכוון לשרת בנחל.
אחרי הצבא הוא מתכנן לחזור ל"וול סטריט" ולאחר מכן שוב לעלות לישראל
לשהייה תמידית. יונתן מאוד מרוצה ונהנה בכפר הנשיא. הוא הכי אוהב לשבת
עם החברה בבריכה.

אם ביכולתו להיות דמות כלשהי הוא היה רוצה להיות הרי פוטר או ג'ק באוור
מפני שהוא אוהב את סיפורי הרי פוטר וג'ק באוור פשוט סקסי. יונתן רוצה
להשאיר את הקוראים שלו עם המשפט:

"My mother told me that if I enlisted in the army I'd become a general, if I became a priest I'd wind up the pope. I became a painter and wound up Picasso."- Pablo Picasso.

שם: יונינה ביילין

גיל: 18

מוצא: שיקאגו, ארה"ב

משפחה מאמצת: קורין ותמיר שפרונג

יונינה נולדה בשיקגו בשנת 1988 וכשהייתה בת שנה ההורים עלו לארץ ישראל. היא גדלה בכרמיאל וכשהייתה בת 13 עברה לבוסטון שם חוותה את נעוריה וסיימה תיכון.

בזמנה החופשי יונינה אוהבת לרקוד ולשחות, ולהשתולל עם האחים הקטנים שלה. מאז שיונינה הייתה קטנה היו לה רצונות להתגייס לצה"ל, וכשהייתה בארה"ב רק חיזקה את רגשותיה כלפי הארץ וצבא. יונינה שואפת להיות מדריכת יחידת שדה. אחרי הצבא יונינה מתכננת לטייל וללמוד בארץ, כי אין כמו הבית!

שם: יונתן פרימן

גיל: 22

מוצא: תפוצות הגלות

משפחה מאמצת: דריה ואלון טל

שלושה דברים שהיית מביא איתך לאי בודד:

סידור, בקבוק יין, ומשקפת.

למה עברת לארץ?

לחיות בבטחה.

כתום או כחול?

זית.

מה הדבר שאתה הכי אוהב בקיבוץ?

בשר כשר.

תפקיד בצבא:

לוחם חי"ר.

איזה אישיות היית רוצה להיות:

אהובה.

אוכל אהוב:

שניצל.

תוכניות לעתיד:

לשרת את העם היהודי.

שם: אניטה גלץ**בת: 19****מוצא: ארגנטינה.**

*שאלה: מי את ומאין את?
 *תשובה: אני אניטה גלץ, אני בת 19, מזל שור. נולדתי בבואנוס איירס ובגיל שמונה עברתי לגור בלונג- איילנד, ניו יורק בארה"ב.
 *שאלה: למה החלטת לעבור לארץ?
 *תשובה: באתי בגלל ציונות, אני רוצה לממש את הקשר ליהדות, ולעשות צבא.
 *שאלה: למה את רוצה לעשות צבא?
 *תשובה: כדי לתרום למדינה, וכדי להמשיך את המסורת המשפחתית של גיוס לצה"ל. בנוסף זה יקל עלי להשתלב בחברה הישראלית לאחר הגיוס.
 *שאלה: איזה תפקיד בצבא תרצי לבצע?
 *תשובה: אני רוצה להיות מדס"ית (מדריכת ספורט), כי זה התפקיד שהכי תואם את האופי שלי.
 אני לא רוצה לשבת במשרד כל היום, אלא אני רוצה להיות בחוץ.
 *שאלה: את חושבת שתישארי בקיבוץ לאחר שתתחררי?
 *תשובה: נראה לי שכן, אך יש עוד הרבה זמן עד להחלטה.
 *שאלה: מהו המאכל האהוב עליך מהמרכולית?
 *תשובה: בירה מאלט וארטיק שוקובו.
 *שאלה: למה את מתגעגעת הכי הרבה מהבית?
 *תשובה: אני מתגעגעת לתחושת השליטה בשפה, בהבנה, ובהתמצאות באיזור.

שם: בן פרומין**בן: 20****מוצא: חיפה**

*שאלה: מי אתה ומאין אתה בא?
 *תשובה: שמי בן פרומין, בן 20, מזל שור. נולדתי בחיפה בבית חולים כרמל ובגיל שנה וחצי עברתי לגור במלבורן באוסטרליה.
 *שאלה: למה החלטת להגיע לארץ?
 *תשובה: כבר מגיל צעיר חלמתי להתגייס ולשרת את מדינת ישראל, ובצורה זו אוכל להגשים את חלומי.
 *שאלה: איזה תפקיד בצבא תרצה לבצע?
 *תשובה: אני מתגייס לחטיבת הצנחנים ואצטרך לעבור גיבושים נוספים כדי להתקבל לדובדבן או ליח"טיות.
 *שאלה: אתה חושב שתישאר בקיבוץ לאחר שתתחרר?

*תשובה: לא ביצעתי עֲלִיָּה, רק הגעתי על מנת לשרת בצה"ל, אבל יש לי עוד הרבה זמן עד להחלטה.
 *שאלה: למה אתה מתגעגע הכי הרבה בבית?
 *תשובה: אני מתגעגע לאבא, אמא ולאחותי, לבישולים של אמא, לאוטו ולעצמאות שלי. בנוסף אני מתגעגע לחבריי הטובים והצחוקים איתם.
 *שאלה: מהו המאכל האהוב עליך מהמרכולית?
 *תשובה: ארטיק פסק זמן עם חמאת בוטנים ומיץ גויאבה איילנד ובילטונג (הבשר המיובש והמלוח שהרולד מכין).

שם: דניאל אינהורן

בת: 18

מוצא: כפר סבא

כשהייתה בת שנה וחצי ההורים שלה עברו לארה"ב. היא התגוררה בקונקטיקט עד גיל אחת עשרה ואז עברה לניו ג'רזי. אמא שלה ישראלית ואבא עלה לארץ כשהוא היה בערך בן 30 כדי להתגייס לצבא.
 יש לה אחות אחת שקוראים לה יעל. דניאל התחילה להיות ציונית כשהיא הייתה בת 15, לפני שלוש שנים, כשהיא הצטרפה לתנועת נוער יהודית. דניאל החליטה שהיא רוצה להתגייס. בצבא היא רוצה לעבוד בקשרי חוץ. היא החליטה להיות בגרעין צבר והיא שמחה שהיא פה בכפר הנשיא עם הגרעין. אחרי הצבא, דניאל מקווה ללמוד באוניברסיטה.

שם: לי נטע קסלמן

בת: 18

מוצא: פילדלפיה, ארה"ב

ש: למה החלטת לבוא לישראל?

ת: רציתי לבוא לישראל מכיוון שאני מרגישה שפה זה הבית שלי ואני רוצה להתחיל את חיי פה.

ש: מה גרם לך לרצות להתגייס לצה"ל?

ת: בשביל להיות ישראלי חייבים לעשות צבא.

ש: איך שמעת על גרעין צבר?

ת: עשיתי מחקר רחב באינטרנט כדי למצוא את התכנית הנכונה.

ש: איך המשפחה והחברים הגיבו?

ת: אמא ודודה שלי תמכו בי לאורך כל הדרך וכל השאר חשבו שאני משוגעת.

ש: עכשיו כשאת בישראל. את מרגישה כמו כשהרגשת קודם?

ת: כן, אפילו יותר. יש לי חברים ומשפחה בארה"ב אבל בגרעין נמצאים החברים והמשפחה החברים שלי וישראל היא הבית החדשים.

לגנב\ת שלקח\ה

אני לא צריכה להכביד במילים ולספר עד כמה קשה לפנות בית של אמא לאחר שהיא נפטרה, מקציבים לך זמן להיפרד לא רק ממנה אלא גם מהחפצים ומהבית עם זכרונות.

כאשר ישנו רהיט שאתה נקשר אליו ומישהו לוקח ללא אישור (גם אם עמד על המרפסת הרבה זמן) אני חווה כאב נוסף. אנא החזירו למרפסת, לא נשאל מי.

תודה, אלינועה

החוג ליידיש (מתקדמים)

החוג יחדש את פעילותו

ביום רביעי, 25.10, בשעה 17:30 ב"המפגש",

ויפעל כל שבוע באותו היום ובאותה השעה.

איר קומט? מיר וועלן זיך זען.

אייער געטרייע לערערקע

שרה

שירות חדש במרפאת רקתי-טבריה - **6528546**

בימי ראשון בשעות 9.00-15.00 - מרפאת אביזרים אורטופדיים:

- חגורות גב
- חגורות בטן ושבר
- חגורות לנשים בהריון
- ברכיות רפואיות
- מגיני קרסול
- גרביים אלסטיות רפואיות בדרגות לחץ
- מגיני שורש כף יד
- התאמה אישית מיוחדת של מדרסים לחולי סכרת, להורדת לחץ מהברכיים וגב תחתון, לבעיות דורבן.

מדידה, התאמה ויעוץ - חינם
השתתפות עצמית נמוכה לבעלי ביטוח משלים.
יש להגיע עם מכתב מרופא המשפחה, רופא מומחה או פיזיותרפיסט.